



POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRI

Nr. 25 (183)

27. juunil 1925 a.

V. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—

Üksik nummer maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k 129—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 103

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 400.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 „ „ 2000.—	1/8 „ „ 500.—
1/3 „ „ 1350.—	1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75%, tekstis 10% kallim.

Adressi muutmise 30 mk.

Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) Majaraamatute pidamisest 2) Politseikoerad. 3) Politsei tehniline näitus Karlsruhe. 4) Trüki-seaduse muutmise Inglismaal. 5) Raudteepolitsei raiooniülema Marks. 6) Ametlik osa. 7) Väljamaalt. 8) Küsimused ja kostmised. 9) Kuulutused.

Majaraamatute pidamisest.

Siseministri määruse põhjal 14. I. 1921. a. (R.T. nr. 5) on kõik majaomanikud ehk nende volinikud või asemikud kohustatud majaelanikkude üle majaraamatut pidama.

Kuni 1. detsembri sündmusteni oli selle määruse täitmise järelvalve politsei poolt kaunis nõrk. Eriti maal puudusid majaraamatud kas üldse, ehk peeti neid ainult moodi pärast, ilma et keegi oleks mõtelnud elanikke igal ajal sisse ja välja registreerida.

Peab tunnistama, et veelgi mitmed maa raiooniülemad, hoolimata mitmekordsetest meeleületustest, ei valva küllalt energiliselt määruse elluviimise üle, vaid lepivad ainult sellega, kui raamat neile ette näidatakse, jättes kontrolleri-mata, mis peasi, kas elanikud ka valla-valitsustes peetavates raamatutes ehk

aadresslaudades sisse kantud ja majast lahkunud elanikud välja kirjutatud.

Iga seaduse ja määruse elluviimine on siis raske, kui ametnik, kes elluviimist nõudma hakkab, ei oska ise seadust või määrust seletada ega ei süvene tema sisusse, ei anna omale aru, mida on tahtud seaduse või määruse andmisega saavutada. Paraku kui meie, ametnikud, ise niisuguse lühikese silmaringiga oleme, siis pole põhjust nuriseda ega hukka mõista maainimesi, kelle kultuuriline ta-sapind väga mitmekesine, kui nemad ka teinekord hea pilguga ametniku peale ei vaata, kui viimane protokolliga, nende arvates tähtsusetu asja pärast, hirmutab. Olgugi, et seaduse või määruse mitte-teadmine pole vabandatav protokolleeri-mise juures, kuid peab võtma siiski ar-vesse asjaolu, et lihtne maainimene oma



iganäevase töö juures ei loe „Riigi Teatajat“, ei loe sageli kuude viisi ülepea mingisugust ajakirjandust. Kuid järsku ilmub raiooniülem ja ilma pikema jututa teeb protokoll, üteldes küsimuse peale põhjuste üle lakooniliselt: „ülemuse käsk — olgu korras.“

Selle kõne all oleva määruse siht on see, et kõik elanikud olgu arvestatud, ükski hulgas, kriminaal- või poliitiline kuritegija ei tohi meie inimeste juures ilma valitsuse võimudele teatamata ulualust ega peavarju leida. Sellepärast linnades 24 tunni, kuna maal 7 päeva jooksul olgu elanikud linna aadresslaudades ja vallavalitsustes üles antud, kes elama tulevad ja kes lahkuvad. Ükski ametnik ei tohi omakorda nõnda uhke olla ega majaomanikule vastata, et ülemus nõuab, vaid peab kui iseteadev kodanikseaduse põhimõtet mõistma tõlgitseda ja ka kirjaoskamatu maamehele mõistma selgeks teha, et just korra ja riigikaitse huvide pärast ka „ülemus“ alluvatelt seda nõudma peab. Kindlasti usun, et ka mitte haritud kodanik sellest lihtsast tarvidusest aru saab, ega pruugi siin alluval ametnikul ülemuse varju pugada, ega enast kui ilmsüütut lapsukest vabandama hakata.

Raske on viga parandada, et 1921. aastast peale pole tarviliselt maal elanikkude registreerimist nõutud.

Ei ole ka selles välispolitsei ametnikud üksinda süüdi. Osalt kannatab nüüd järsku määruse elluviimise nõudmise juures politsei ka valla omavalitsuste süü läbi. Kui elanikud peavad vallavalitsustes registreeritud saama, siis on seega viimased loomulikult kohustatud samuti määruse täitmist nõudma ja oma käesolevate abinõudega püüdma elanikkudele määruse tähtsust ja otstarvet selgitada. Viimasel ajal ongi ringkirjaliselt politseile kohuseks tehtud revideerida vallavalitsustes elanikkude registreerimise korralikkust. Vallavalitsused peaksid juba enda huvides püüdma kümnikkude ja omavalitsuse liigete kaudu kaasa aidata määruse elluviimiseks, sest maksu jagamised ja muud ülesanded teevad seda tarvilikuks.

Mõned politseiametnikud vabandavad majaraamatute mitterevideerimist aja- puudusega. Kuid kas raiooniülemal jääb

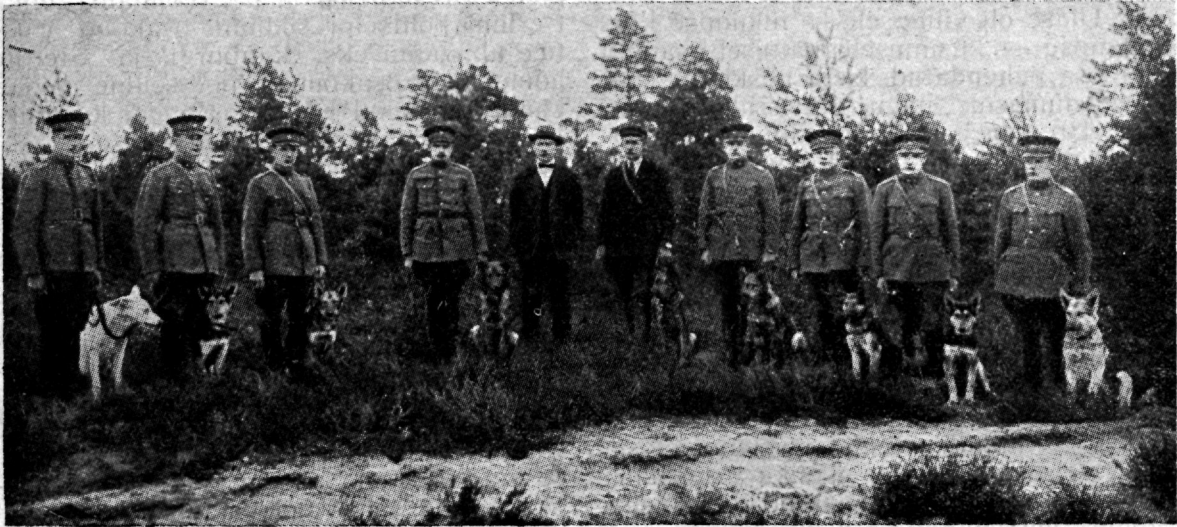
mõni maja aasta jooksul läbikäimata muudel ametlistel põhjustel? Majaraamatu järelevaatus võtab aega 4—5 minutit muu töö kõrval. Võib ju nõuda, et majaraamatutes olgu lõpus vallavalitsuse märkus, et elanikud registreeritud, siis ei pruugi pärast enam ajaraiskamise ärahooldmiseks vallamajast kontrollseerimise mõttes järele pärida. Leiab raiooniülem vähema puuduse, ei pruugi otsekohe protokollit teha, kui arusaadav on, et inimene puhtteadmatuse põhjal pole täpselt määrust suutnud täita; võib anda mõnepäevase tähtaja vallavalitsuses ära käimiseks ja pärast seda kordaseatud majaraamatu ettenäitamist nõuda. Ei saa ükski kodanik, kes kommunistlike kalduvustega ei ole, viisaka ja õiglase ametniku nõudmise üle sel puhul nuriseda. Küll aga nurisetakse siis, kui ametnik uhke on, ja oletame — oma ülemuse käsku majaraamatute suhtes vastu tahtmist täidab, ebaviisakalt inimestega majaraamatute kontrollseerimise juures ümber käies.

Kui oleks määruse väljakuulutamise päevast asja tõsiselt võetud, võib olla oleks 1. detsember oma sündmustega ära jäänud.

Teadku seda iga raiooniülem, et tema hool ja vaev tasub ennast nägematult elanikkude otsimiste puhul. On kõik elanikud korralikult vallamajas registreeritud, ei pruugi temal taludest inimesi igakord otsima minna, kui lähemaid teateid inimese elukoha üle jne. küsitakse kirjvahetustega, vaid lähemast telefoni punktist võib vallamaja välja kutsuda ja aadressraamatutest tarvilisi teateid saada, maksuvõlglaste elupaikade üle jne.

Lõpuks oleks soovitav, et kõik jaoskonna ülemad ühetasaselt ja järjekindlalt majaraamatute korraspidamist ja elanikkude registreerimist vallavalitsustes nõuaks, sest üksikute püüdmised sellel alal võetakse muidu võimu liialdusena ja pannakse üksikute ametnikkude teravuse arvele. Leidub isikuid, kes heidavad ametnikele ette asjaolu, et naabri jaoskondades peensus elanikkude registreerimises ei nõuta, ning mil põhjustel ühes ehk teises jaoskonnas erakorraliselt valjud abinõud käsile võetakse. Sarnaste küsimuste peale on teinekord piinlik vastata, ilma et ametvendi kuidagi ei riivaks teatud seisukohast. Hääl.

Politseikoerad.



Koerad ühes juhtidega.

Politsei tehniline näitus Karlshues.

Politsei tehniline näitus Karlshues, mis juunikuu algul avati, lõppes 24. juunil ja läks, nagu näib, igapidi hästi korda. Väljapanekute seas äratas tähelepanu Ameerika Ühisriikide osa, siis ka Daani, Austria, Itaalia ja Jugo-Slaavia osakonnad; hästi täielikult oli arusaadavalt esitatud Saksamaa ise, kelle pinnal näitus toime pandi. Nõunikud Dr. Bark ja prof. Dr. Linde ning Preisi komissar Dr. Hagemann olid näituse korraldajad ja nende väsimatu töö tagajärjel kujunes näitus vist küll kõige täielikumaks ja paremaks seni ajani toimepandutest. Mitte ainult politseile polnud näitus tähtis, vaid ka rahvas võis palju õppida ja vaadata. Iga sarnane näitus, mis võõrale kõige piltlikumalt näitab politsei rasket tööd, on suureks edusammuks poolehoidu võitmises publiku seas. Mis eriti Saksamaa politsei tehnilistesse näitustesse puutub, siis on nemad huvitavad veel ühe erilise asjaolu tõttu. Versailles'i rahulepingu põhjal on Saksamaa politsei arvu ja organisatsiooni suhtes seotud, mispärast esimeses järjekorras püütakse meeskondi, kellede arv piiratud, kõige paremate tehniliste abinõudega varustada. Kuid sarnane kokkuhoidmine koosseisude mõttes on praegu vist üle Euroopa päevakorral, sest kõikide riikide rahaline kitsikus sunnib ametnikkude

arvu vähendama; just selle tõttu omas Karlshue näitus ka erilise tähtsuse, mis kõige selgemini sellega tõendatud, et näitusel määratu palju väljamaa politseide esitajaid näha võis, nende seas ka Pariisi politsei presidenti. — Teisest küljest puudub praegusel ajal Saksamaal võimalus välispolitsei koosseisu sõjaväest komplekteerida, mispärast on hakatud viimasel ajal erilist rõhku panema politseikoolide peale, mis on üleilma eeskujulikult sisse seatud ja organiseeritud.

Politseikoolide tegevusele oli näitusel tähtis osa pühendatud. Kõikide üksikute Saksamaa osariikide politseid on välispolitsei ametnikkude koolitamise peale hakanud suurt rõhku panema, seda õpetamist vastavalt meie aja nõuete kõrgusele seades. Arusaadavalt pannakse ühes kohas enam rõhku ühe õppeaine peale, kuna teises kohas mõne teise aine peale. Elberfeld-Barmeni koolis õpetatakse, näiteks, eriti liikumispsükoloogiat, Badeni koolis seletuste ja jutustuste psükoloogiat ja psükopataloogiat (viimase aine kohta olid Berliin, Dresden ja Baden rikkaliku materjaliga esinenud). Näidati, kuidas koolides katseid tehakse, et õpilaste otsustamisvõime ja kiire arusaamise üle selgusele jõuda ja kuidas neid omadusi, mis tähtsad politseiametnikkudele kõikidel

erialadel, katsutakse arendada. Kiire otustamisvõime on muu seas esimene tingimus liikumist reguleeriva politsei suhtes. Üldse oli viimasele — liikumise korraldamise — küsimusele näitusel samuti suur osa pühendatud. Isegi keskmise suurusega linnasid, nagu Karlsruhe, Mannheim, Bremen jne. huvitab liikumise küsimus, rääkimata suurlinnadest, nagu Frankfurt M. ääres, Leipzig, Dresden, München, Hannover, Hamburg, kes kõik tähendatud suhtes väga mitmekesiselt esitatud olid. Suur arv liikumise kinolinte näitas pealtvaatajaile, kuidas seda suurlinnade välispolitseile kõige raskeimat probleemi lahendatakse, üksikud suuremate tänavate ja platside mudelid aitasid näitlikult seda küsimust seletada; plakatid ja liikumisreeglid iseloomustasid asja seisukorda iga üksiku suurlinna kohta. Nagu juba tähendatud, pannakse Badeni politseikoolis erilist rõhku ka liikumise psühholoogia peale; kooli põhimõtte selles asjas on: peab õppust algama nii vara kui vähegi võimalik, seda lõpetada ei tohi kunagi. Muu seas oli Badeni politseikool näitusele saatnud väikseid tänavate, platside ja liikumisvahendite mudelid, mille abil õpilastele — välispolitseinikkudele esimest õppust antakse tänavliikumise reguleerimises. Ka Berliinis hiljuti ülesseatud liikumise torni mudel ei puudunud Karlsruhe. Hamburg, Bremen ja Stettin olid palju materjaale saatnud oma sadamapolitsei, Rheini äärsed linnad — jõepolitsei kohta, kes arusaadavalt peale oma eriliste ülesannete veel üldise välispolitsei ülesandeid täidavad. — Julgeoleku kindlustamiseks on suuremates linnades sisse seatud automaat-aparaadid, mida võib tänavatel igasse kohta üles panna. Kui spetsiaalselt konstrueeritud võtmega aparaat lukku pannakse, annab aparaat signaali vastavasse politsei jaoskonda edasi ning viimase kaitsekomando ruttab hädaohu kohale. Sama aparaadi abil võib aga jaoskond omalt poolt igal ajal ühendust luua postil seisva välispolitseinikuga ning temale tarvilikke teateid edasi anda. Samasuguseid, kuid lihtsamalt tehtud aparaate võivad saada ka eraisikud, kes arvavad, et neil võib tarvis minna politsei kiire abi.

Liikumispolitsei ülesandeks on õnnetute juhtumiste ärahoidmine tänavatel ja avalikkudel platsidel, hoolekande politsei ülesanne — õnnetute juhtumiste ärahoidmine üksikute isikute elus. Näitus andis

ülevaate, mis selles suhtes senini juba tehtud, eriti illustreeris küsimust Berliini politseipresiidiumi n.n. „Wohlfahrtsamt“, Berliini politseipresiidiumi osakond naistele abiandmiseks, Hamburgi ja Stettini hoolekande osakonnad, politseiline hoolekande jaoskond Kölnis, Badeni kodanikude heakäigu eest hoolitsemise keskoht, Hamburgi ja Berliini kombi-politsei jne.

Rikkalikult esitatud oli ka politsei tööstus, millel just praegusel ajal ülesandeks uusi ja odavaid tehnilisi abinõusid politseile soetada, tema ülesannete täitmist kergendada ja tema elu võitluses kuritegijatega võimalikult hästi kaitsta. Karlsruhe olid kõige täielikumalt esitatud: päevapildistamine, liikumisvahendite ja teadete alad politsei tööstusest. Tõesti eeskujulikud on Sakseni politsei 45-istmelised autod, mis väga vastupidavad, otsustarbekohaselt sisse seatud ja juba oma välimusega rahustavalt mõjuvad. Selle juures on need autod varustatud suurejõuliste masinatega, võivad kiirelt liikuda ja neid on kerge ja lihtne juhtida. Huvitav oli ka kõiksuguste kaitseabinõude osa, mis esimeses järjekorras eraisikutele, eriti ärimeestele määratud ja mille abil viimastel avaneb võimalus ennast enam-vähem täielikult kindlustada röövimiste ja sissemurdumiste vastu. Jalgratta, raadio ja siis juba eriline kriminaalosa võisid ka kuritegijatele õpetust anda, et praeguse aja politseil on head abinõud tarvitada inimkonnale kahjulikkude olluste kahjutuks tegemiseks.

Üks tähtsamatest, võib olla kõige tähtsam ja parem näituse osa oli kriminaalosa. Saksa rahaministeerium esines väga mitmekesise materjaaliga, eriti salajase viinapõletamise ja salakaubaveo aladel. Näidati muu seas salakaubavedamiseks määratud kohvrikest, plekknõusid, mida võib keha külge siduda, nii et raske neid leida ja tähele panna, kõiksuguseid tööriistu, mida tarvitavad salakaubavedajad. Välja olid pandud ka elektriraudteede vagonite, mööblite vedamiseks määratud vankrite, mootorpaatide, raudteevagunite, trammivagunite ülesvõtted, milles on veetud hästi peidetuna piiritust salakaubavedajate poolt. Huvitav oli ka rahaministeeriumi valeraha osakond. Ilusa võltsimise kollektsooniga esines ka riigi postivalitsus. Seal võis näha võltsitud postitemplid, mis võltsitud markide peale vajutati, et neid kasulikult margi kollektionääridele müüa, võltsitud pangatshek-

ke, tühjakstehtud väljamaa kirju, millistest ebatruud ametnikud otsisid välisvaluutat jne. Kommunistide passide võltsimise keskkoha sisseseade, mis Berliini politsei poolt käesoleva aasta algul kätte saadi Neuköllnis, on ideaalne ning annab tunnistust heast organiseerimise andest. Kapi vastas, millesse see kommunistlike liikumise materjaal asetatud, rippusid kommunistide ja äärmiste parempoolsete tapmiskatsete tegijate päevapildid; näidati pilte Rathenau ja Harden'i protsessist, toimepandud tapmiskatsetest lõhkeainete abil kuulsa Leipzigi Saksa Tsheka protsessist.

Poliitilise politsei osakond on arusaadavalt väike, selle vastu aga on, nagu juba tähendatud, kriminaalpolitsei väga rikkalikult esitatud. Berliini politseipresiidium, Dresdeni osariigi keskoht oma kinolinate ja päevapiltide kogudega, Müncheni politseidireksioon ühes linna keemilise laboratooriumiga ja kohtuarstiteaduse instituudiga, lõpuks Hamburgi kriminaalpolitsei olid õige palju materjaali näitusele saatnud. Mitmed suuremate kuritegude jälgimised, millede kohta leidus näitusel täielik materjaal, näitasid, kuidas tõsine ja teadlik töö ka siis võib häid tagajärgi anda, kui kuritegijad ainult, nagu esimesel silmapilgul näib, tähtsusetu asju kuriteo paigale on unustanud ehk raskelt tähelepandava jälje järele jätnud. Näpujäljed, vereplekid ja teised sarnased jäljed eten-

davad kuritegijate leidmisel väga tähtsat osa. Daktüloskoopia tähtsus kriminaalpolitseile on määratu suur. Ka päevapildistamine on mõjuvaks teguriks saanud kuritegude paljastamistes. Dokumentide võltsimiste avalikukstegemisel on temal peatähtsus.

Huvitavad ülesvõtted kuriteo kordasaatmise kohtadelt täiendasid üldist pilti. Mõni linn oli täitsa uusi, veel mitte tarvitusel olevaid asju välja pannud, nagu näiteks, München, kust oli maal saadetud, mille tagumisel küljel oli kunstnik vajutanud oma näpujälje, nii et maali võltsimine võimatu. Kõige täielikumalt esines näitusel Berliin. Saksamaa pealinna politseipresiidiumi tabelid, plakatid, statistilised andmed ja päevapildid andsid elava ettekujutuse praeguse aja suurlinna politsei tegevusest ja ülesannetest ja näitasid ühtlasi, kui kohutavalt suur on kuritegevus meie päevil, ja kui väga tema on kasvanud võrreldes ennesõjaaegsete aastatega. Need tabelid jne selgitasid omalt poolt, võib olla, kõige paremini, et politseiametnik, teenigu tema mis erialal tahes, peab ikka ja alati väsimata õppima, et mitte kuritegijatest — tema vaenlastest — maha jääda, et kuritegijatest ette jõuda ja sellega siis oma kõrget ja tänuväärt ülesannet hästi täita — abiks ja juhiks olla kodanikkudele nende igapäevases töös ja neid kaitsta inimkonna vaenlaste vastu.

Trükiseaduse muutmine Inglismaal.

Lähemal ajal hakkab Inglise parlament trükiseaduse muutmise seadust harutama, mille tõttu Inglismaa avalik arvamine praegu selle küsimusega õige palju tegemist teeb. Üks osa Inglise ajakirjandusest on igasuguse trükivabaduse kitsendamise vastu, mida kardetakse uue seadusega maksma panna; teisest küljest aga on mitmed silmapaistvad ajakirjanikud ja kõige pealt „Institute of Journalists“ seaduse vastuvõtmise poolt, olles arvamusel, et ajakirjanikkude peale tuleb rohkem vastutust panna, kui senini, ja see võib ajakirjanduse moraalsele võimule ja mõjule ainult kasulik olla. Muu seas kaitsevad esitatud seadusprojekti kõige soojemalt Sir Yohn Simon, tuntud vabameelsete juht, samuti ka endised tööerakonna kabineti liikmed Robert Clynes ja J. H. Thomas.

Et lühidalt seadusprojekti ja tema pooltajate arvamist kirjeldada, olgu ühe kõige parema ajakirjaniku — J. Hall Richardsoni — mõtteavaldused kava kohta toodud. Tähendatud ajakirjanik, uurides küsimust: mis on senini üldse tehtud kontrolli suhtes ajakirjanduse üle, jõuab arvamisele, et seda küsimust üldse ei tohi lahendada ajalehtede omanikkude ning ajakirjanikkude huvide seisukohalt, vaid et siin on tähtis ainult üldine huvi. Seaduskavas ettenähtud karistus — nii hästi vangimaja kui ka võrdlemisi väga kõrge rahaträhv — on ajakirjanikke kohkuma pannud. Kuid ajalehtede enamusel on südametunnistus puhhas ja see enamusel on nõus täitma, mida nõuab kõne all olev seadus, on nõus kõige pealt kohtukroonikat tunduvalt lühendama ja isegi tarbekorral üldse välja jätma. Juba 1887. aastal esitas Sir Robert Finlay

seaduseelnõu, milles oli ajalehtede kohtu-uudiste osa lühendamise ja ainult väga piiratud kujul lubamine ette nähtud. Hiljem töötas Lord Gorelli parlamendi komisjon väga tähtsaid ettepanekuid trüki-seaduse muutmise kohta välja. Muu seas pani tähendatud komisjon ette tulevikus üldse ajalehtedele keelduda kohtuistangute kirjeldusi avaldamast enne kui kirjeldatav protsess lõppenud; sellega taheti ära hoida seda iseenesest kahjulikku huvi, mis tekitavad lugejates ajalehtede kirjeldused sensatsiooniliste protsesside üle ja mis võivad kahjulikult mõjuda teine kord, võib olla, ka uurijate võimude peale. Veel hiljem juhtis Sir Edward Clarke tähelepanu selle üldiselt kahjuliku nähtuse peale, et teatavate kohtuprotsesside peensuste avaldamisega inimeste uudishimu asjata äratatakse ja kunstlikult suurendatakse. Sir Edward Clarke nõudis kõige pealt, et ajalehed omi isiklisi asju korras hoiaks ja siis alles teiste elu ja asju uurima läheks. Olukord on J. Hall Richardson'i arvates vahepeal põhjalikult muutunud. Varemalt leidis ainult ühes lehes kohtukroonika. Meie päevil aga on just sellel alal kõige suurem võitlus üksikute ajalehtede vahel käimas. Ajalehed tarvitavad kõiksugu võtteid, et aga lugejatele võimalikult huvitavaid, s. o. sensatsioonilisi uudiseid tuua. Mingisugusest moraalist ei saa arusaadavalt juttugi olla sarnases olukorras. Muu seas vaidleb J. Hall Richardson ka väitele vastu, et uue seaduse vastuvõtmisega jääks ligi 4500 ajakirjanikku teenistuseta, kes praegu just kohtukroonika alal töötavad. Richardson'i arvates on kohtureportööride arv hoopis väiksem ja nemad leiaksid tööd teisel ajakirjanduslisel alal.

Sama aine üle ilmus pikem kirjatükk „Morning Post'is“ J. St. Loe Strachey sulest, kes „Spectatori“ peatoimetaja praegusel ajal. Kirjatükis seletatakse, et oleks kõige suuremaks argtuseks trükiseaduse muutmise tarviduse eest mitte võidelda. Ajakirjanduse tähtsus avalikus elus on meie ajal nii määratu suur, et kuidagi ei tohiks muutmise tarvidust paari üldise lausega kõrvale heita. Ajakirjandusel on meie päevil ennenägematu hirmus võim ja mõju. Tema võim seisab inimkonna arenemist takistada ehk sellele mõjuvalt kaasa aidata. Iga võim aga võib — ja seda ei maksaks kunagi unustada — inimesi demoraliseerida. Kui see võim ei tea, kui määratu suur vastutus tema peal lasub, siis muutub tema väga hädaohtlikuks sõjariistaks. Varemadel aegadel ei olnud ajalehtedel, kui nemad oma lugejatele kõiksuguseid uudiseid tõid, selle juures mingisuguseid tagamõtteid ning publikule oli võimalus antud tõetruult sellest teada saada, mis sündis kusagil. Hiljemini aga muutus asi ning ajalehtede võim ei jätnud oma, tihti demoraliseerivat mõju avaldamata. Tänapäev ei ole peaaegu ükski ajaleht sellest veast vaba, et kõik sündmused ühelt eriliselt vaatekohalt valgustatakse ja et selle tõttu harva õiglaselt asjaolusid kirjeldatakse. Sellepärast aga seisab seltskonna huvi selles, et sarnaste olukordade vastu saaksid kaitseabinõud tarvitusele võetud. Kirjatüki autor lõpetab artikli arvamise, et mitmed tema ametivendadest, võib olla, saavad tema vastu sõdima tema avalikkuse ja otsekoheuse pärast, kuid asja ja üldsuse huvi ei luba teistviisi talitada.

Raudteepolitsei raiooniülem Marks.

Politsei peavalitsuse ülema käsukirjaga 30. maist s. a. on raudteepolitsei I. jaoskonna raiooniülemale Johannes Marks'ile määratud 15.000 mk. autasuna 7-aastase püsiva, laitmatu ja kohusetruu teenistuse eest.

Raiooniülem Marks teenib raudteepolitseis Vabariigi algpäevist 14. nov. 1918. a. kuni tänapäevani. Tallinna peajaamas politsei teenistus on oma iseloomu poolest üks raskematest, mida see nähtus tõendab, et politseiametnikud esime-



sel võimalusel püüavad teise kohta üle minna ehk loobuvad hoopis teenistusest. Nii on peajaamast 7. aasta jooksul läbi käinud üle 3 raiooniülema, kuna raiooniülem Marks ikka südilt edasi teenib ja oma ametioskuse, kohusetruudusega ja karskete elukommetega alati kaasteenijatele eeskujuks on olnud.

Senini ei ole ükski raiooniülem veel nii kõrgeväärilise autasu osaliseks saanud, nagu raiooniülem Marks.

Ametlik osa.

Käskukiri siseministriumile 17. juunist s. a. nr. 42.

Avaldan teadmiseks Vabariigi Valitsuse otsuse 15. juunist s. a. (prot. nr. 64, p. 1) „Määrata siseminister K. E i n b u n d'i haiguse ajaks sõjaminister kindral-majoor J. S o o t s siseministri asetäitjaks“.

Politsei peavalitsuse ülema käskukiri 18. juunist s. a. nr. 39.

Siseministri resolutsiooniga 17. juunist s. a. on kriminaalpolitsei Tallinna jaoskonna ülema abi Eduard L a a n b e r g vabastatud ametist omal palvel, 15. juunist s. a. arvates.

Käskkirjaga Tartu linna politseile 15. juunist s. a. nr. 24.

on 1. jaoskonna vanemkordnik Rudolf K r u u s e määratud raiooniülema kohusetäitjaks 3. jaoskonda, arvates 16. juunist s. a.

Petseri maakonna politsei ülema käskkirjaga 15. juunist s. a. nr. 25

on Satserinna valla 2. raiooni ülema k. t. S i b b u l paigutatud tema omal palvel ümber Järvesuu valla 1. raiooni ülema k. t., arvates 10. juunist s. a.

Järvesuu valla 1. raiooni ülema k. t. O j a l i l l on paigutatud ümber tema

omal palvel Satserinna valla 2. raiooni ülema k. t., arvates 10. juunist s. a.

Piirivalve valitsuse ülema käskukiri 12. juunist s. a. nr. 84:

Avaldan siin juures Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud Piirivalve ohvitseride liht- ning suurvormi kirjelduse:

„Piirivalve ohvitseride liht- ning suurvorm on samasugune nagu kaitseväe maaväes (välja arvatud ratsavägi) järgmiste muudatustega ja eraldustundemärkidega.

S u v i m ü t s.

Piirivalve müts, tumesinisest, kuuega ühte värvi riidest, mustast lakknahast nokaga ja tormirihmaga, mütsi rumm tumerohelisest sametist. Mütsi kandid kollased.

M ü t s i m ä r k.

Mütsimärk asetub mütsi rummul rohelisel põhjal.

K u u b:

- a) krae lapid tumerohelisest sametist.
- b) varuka käände lapid tumerohelisest sametist.
- d) kandid kollased.
- e) krae otsadel kuld niidiga välja õmeldud piirivalve trafarett P. V.

Õ l a k a d (pagunid).

Õlaka alus tumerohelisest sametist.

Väljamaalt.

Enesetapmine ja tapmine teise nõudmisel.

Enesetapmine, mille kohta juba enne sõda tähendas Thomas Masaryk, et see sotsiaalne massiline nähtus käsi-käes käib meie aja tsivilisatsiooniga, on viimastel aastatel kohutavalt kasvanud, nii hästi meil kui ka välisriikides Päevakorrale on tekkinud nüüd veel teine küsimus: tapmise probleem teise nõudmisel, mis väljamaa ajakirjanduses palju harutatud kahe suure protsessi puhul Prantsusmaal. Fiedleri ja Uminski asjus tegid vannutatud mehed õigeksmõistva otsuse selle peale vaatamata, et mõlemil juhtumisel kohtualused oma süü üles tunnistasid, s. o. ütlesid, et nemad tõesti isiku surmanud, kes lootusetu haige, ja kes palus se-

da teha. Ühenduses sellega on veel üks küsimus, mis samuti, nagu eelmisedki, vaieluse all: abiandmine suremisel sellega, et haigele unerohu antakse, mille mõjul tema kiiremini ja ilma valudeta hinge heidab. Kõigi nende küsimuste kohta on hiljuti huvitav raamat Dr. Maximilian Kössler'i sulest ilmunud („Selbstmord und Tötung auf Verlangen“). Enesetapmise katse mittekaristamise põhimõtte on praegu maksev peaaegu kõikides riikides, selle peale vaadatakse kui isenesest arusaadava printsiibi peale; sellele põhimõttele asuvad isegi need õigusteadlased, kes muidu enesetapmise peale kui moraalselt halva teo peale vaatavad. Ainult üks Euroopa riik ei tunne niisugust enesetapmise katse karistusõiguslist neu-

traliseerimist — Inglismaa, kus teatavasti enesetapmise katse karistatav on ja kus abiks olemist enesetapjale samuti karistatakse nagu tapmisest osavõtmist.

„Tapmine teise nõudmisel“ ei ütle isenesest veel midagi, temast saab ka mitte õigusteadlane aru, kui mõtelda ülaltähendatud abi peale surejale ehk mitme isiku vabasarma puhul. Austria seaduste järele on tapmine teise nõudmisel nagu iga teine tapmine. Ka inglise, prantsuse ja itaalia nuhtlusseadused ei tee vahet tapmise vahel teise nõudmisel ja lihtmõrtsukatöö vahel. Inglismaa kohta on see isenesest arusaadav, kui silmas pidada, et seal ka juba enesetapmise katse on karistatav. Prantsuse ja itaalia seadusandlustes tapmisest teise nõudmisel kui erilisest tapmisjuhtumisest juttu ei ole. Sellejuures aga peab silmas pidama, et sarnane vaade tapmise peale teise nõudmisel kui lihtmõrtsukatöö peale ei leia poolehoidu õigusteadlaste peres, tema on vastolus ka rahva laiemate hulkade vaadetega, mis juba sellest selgub, et, nagu ülaltoodud kahel juhtumisel Prantsusmaal, vannutatud mehed kategooriliselt teisele seisukohale asusid, s. o. tapmist, kui tema sureja isiklikel tungival soovil on korda saadetud ja sellega inimese piina lühendatud, ei saa kvalifitseerida kui lihttapmist. Dr. Kössler seab omas raamatus järgmised põhimõtted üles, mis peaksid kõikide kultuurriikide karistusseadustes läbi viidama. Enesetapmise katse karistamatus, enesetapmise kaasabi karistamatus, tapmise karistamatus teise nõudmisel, kui süüdistatu saab selgeks teha, et enesetapja ehk see, keda omal palvel surmati, lootusetu haige oli, sellejuures aga täie mõistuse juures oli, alaealiste kohta sarnased erandid ei maksa; samuti ei tohiks karistada isikut, kes teise vabasarmale kaasa aitas, kui tema teo kordasaatmisel teise psüükilise mõju all oli. Kõigil teistel juhtumistel võiksid käsitletud süüteod karistatud saada, kuid igitahes mitte kunagi sel määral, nagu lihttapmise juhtumised.

Tantsimise keeld Tokios.

Tokios pandi maksuma sundmäärus, mille põhjal väljamaalastele tantsimine kohvikutes, teemajades ja muudes avalikkudes kohtis keelatakse. Keeld ei maksa ainult eriliste tantsuettevõtete ja eraseltskondliste pidude kohta, kuid tantsuettevõtetal peab eriline luba olema tant-

sude korraldamiseks. Igal juhtumisel aga on igalpool võõrastele tantsimine peale kella 10 kõvasti keelatud. Keeld olevat sihitud kõige pealt tantsuõhtute vastu, mida korraldati suures „Imperial“ võõraste-majas, kuna iga päev kõik jõukamad, Tokios viibivad väljamaalased kokku kogusid. Saatkondade katse Jaapani välisministeeriumi abil sundmääruse tagasivõtmist saavutada, ei läinud korda. Tokio politsei ülema seletuse järele on keeld maksuma pandud selleks, et ära hoida kõlbluse langemist Jaapanis, mis käsi-käes käib moodsate tantsudega ja mille kohta politsei ei saa jääda äraootavale seisukohale. Tõsiseks keelu põhjuseks loetakse Vana-Jaapani kultuuri poolehoidjate tahtmist igatviisi väljamaalaste mõju Jaapanis vähendada.

Naistega kauplemine Lõuna-Ameerikas.

Ilmakuulsa tsirkuse „Sarrasani“ kaasomanik A. H. K., kes tsirkuse ühe osaga pikemat aega Lõuna-Ameerikas viibis, kirjutab õige huvitavalt Euroopa naisterahvaste vastuvõtmisest, nendega ümberkäimisest ja nendega kauplemisest Lõuna-Ameerika riikides. Kõige pealt tuleb tähendada, et reisija suurel reisijate laeval pea kunagi ei näe üksinda reisijaid naisterahvaid sõitma Lõuna-Ameerikasse. Nende riikide politseid on väga umbusklikud kõikide naisterahvaste vastu, kes mingisuguse teenistuse koha ettepaneku põhjal Lõuna-Ameerikasse sõidavad; samuti uurivad Euroopas eriti Argentiina ja Uruguay konsulaadid naisterahvaste väljasõitu tähendatud riikidesse põhjalikult enne kui sissesõidu luba annavad; tahtakse võimude poolt naisterahvastega kauplemisele nii palju tõkkeid teha, kui see praeguses olukorras üldse võimalik. Alles hiljuti tabati teatavasti Vene võimude poolt Odessas väga hästi organiseeritud salga liikmeid, kes naisterahvaid Lõuna-Ameerikasse eksporteerisid ja selleks otstarbeks üle Euroopa keskkohiti asutasid ning naisi väljamaale sõitmisele meelitasid.

Kui „Sarrasani“ tsirkus Montevideosse, Uruguay pealinna, jõudis, siis algasidki juba raskused tsirkuse juhatusele. Peaaegu kõik artistid-naisterahvad leidsid omale kavaleere, kuid sellega asi ei lõppenud. Valgevereline naine on alatasa hädaohus, mitte ainult üksik, vaid ka perekonnainimene. Paari päeva pärast oli üks tsirkuse tantsijannadest kadunud

ning teine võeti sotsiaalse hoolekande ametnikkude poolt hoolekande alla. Tširkuse juhataja katsus igapidi tantsijanna jälgile saada, kuid asjata, mis seda halvem oli, et sel tähendatud artisti puudumisel mitmed tširkuse numbrid pidid välja langema. Lõpuks teatas tantsijanna, et tema kavatses ühe rikka kaupmehega abielluda; tema kirjutas mitu korda, teatas, et tema vabatahtlikult on lahkunud, et tema praegu heal kohal teenib, — kuid naisterahvast ei näinud keegi; politsei ei saanud midagi ette võtta, sest naine seletas, et tema vabatahtlikult teenib — kuid selle kõige peale vaatamata, oli kõigile selge, et tema naistega kauplejate võrku oli langenud ja kõigil oli südamest kahju vaese daami pärast.

Ühe tširkuse teenistusse võetud shveitslasega juhtus mõne aja eest umbes samasugune lugu. Mees tuli umbes aasta eest ühes naise ja lapsega Euroopast Uruguaysse ja asus väikesse võõrastemajja elama. Mõne päeva pärast peale kohalejõudmist pani mees tähele, et naine, kellega tema juba seitse aastat kõige paremas vahekorras elanud, silmnähtavalt muutus. Lõpuks jõudis mees asja jälgile: keegi Ungari arst oli temale ettepaneku teinud mehe juurest lahkuda, ning ühel ilusal päeval oligi naine kadunud; kirjas, mis mehele adresseeritud, tähendas naine ainult, et tema selle arsti soovitusel ühe rikka ärimehe teenistusse astub ja vabatahtlikult mehe juurest lahku. Dedektiivide abil läks korda naise asukohta üles leida, kuid praktilisi tagajärgi sellel ei olnud, sest naine seletas ühe advokaadi juuresolekul, et tema vabatahtlikult oma mehe juurest on lahkunud. Politsei hakkas mehe pealekäimisel siiski veel asja uurima ning lõputulemus oli arsti arreteerimine, kes muidugi mõista arst polnudki, ning eeskujulikult organiseeritud naisterahvastega kauplejate tegevuse likvideerimine ja väljakohtu alla andmine.

Analoogiline juhtumine sündis varsti peale praegu kirjeldatud kurva sündmuse. Võõrastemajas, kus Sarrassani juhatuse liikmed elasid, teenis üks Shveitsi abielupaar: mees oli kelneriks ja naine, ilus valgevereline inimene, kokaks. Ühel päeval lahkus naine teenistusest ja võttis uue koha vastu perekonnas, kes suures ja hea kuulsusega võõrastemajas elas. Naine palgati laste juure. Kui peremees, kelle teenistusest naine lahkus, sellest

teada sai, seletas tema otsekohe mehele, et kõik korras pole, sest olla juba vana, tuntud naistega kauplejate võte kõige pealt naist mehest lahutada, et siis kergemalt sihile jõuda. Ja tõesti naine ilmuski umbes kuu aja pärast mehe juure tagasi, kuid ei tahtnud kellegile midagi viimastest teenistuskohast rääkida.

Mis nüüd veel eriti puutub nais-artistidesse, siis pole ühtki juhtumist teada, kus terve näitlejate seltskond oleks pikemat aega töötada võinud — jutt on muidugi ainult Euroopast tulnud artistidest, kelle hulgas valgeverelised naised. Argentiinas, näiteks, on kaks ettevõtet üks teise järele, kes Euroopast tulid, peale paari-päevalist kohalviibimist tagasi sõitnud paremate naisjõudude lahkumise tõttu ettevõtetest.

Muu seas tuleb tähendada, et viimasel ajal on hakatud õige energiliselt pahe vastu võitlema, eriti Uruguays, kus erilise naiste kaitseseaduse kava praegu parlamendis harutamisel ja kus hulk paljastusi ja organisatsioonide avalikukstegevusi päevakorral. Muu seas on politsei võimud ka avalikuks teinud „paradiisi“, s. o. avaliku maja, kuhu alaealisi müüdi, kusjuures valgevereliste Euroopa naisterahvaste eest 500 kuldpeso makseti, pärismaalaste eest 200 kuldpeso.

Arst mõrtsukana.

Marseille linnas arreteeriti mõne aja eest kohalik arst Pougurat, keda selles kahtlustatakse, et tema oma sõbra Rumède kihvitas ja siis paljaks röövis. Peale vahi alla võtmist hakati tähendatud arsti elulugu üldse lähemalt uurima ning, nagu selgub, on tegemist isikuga, kes arvatavasti mitu kuritegu toime pannud, kasutades oma ametit ning teadmisi. Politsei on, näiteks, arvamisel, et Pougurat süüdi on ühe suurema restoraani asjaajaja-direktori surmas, kes tantsimise ajal äkitselt suri ja kelle kohta Pougurat tunnistas, et tema südame rabandusse surnud. Arst oli enne tantsimist täitsa terve mehega koos, vaatas esimesena surnukeha läbi ning andis välja tarvilise surmatunnistuse. Rahatasku, milles arvati olevat vähemalt paar tuhat franki, puudus surnul; tõenäolik on, et arst selle varastas. Teised juhtumised näitavad, et mees ka väiksemate summade peale välja läks. Nii võttis tema, nagu nüüd selgeks tehtud; ühe avaliku naisterahva käekotist, kes ennast tema

juures ravitsemas käis, 50 franki! Ühel teisel juhtumisel andis keegi surija nais-terahvas oma sõbrannale arsti juuresolekul omad väärtasjad, millede hind umbkaudselt 20.000 franki. Asjad pandi arsti nähes kappi. Peale matuste puudus kastike ühes väärtasjadega, millede olemasolust teadis peale pärandaja ja pärija veel ainult arst. Muu seas — ja see asjaolu võib olla aitab tervet lugu selgitada, mis igatahes igapäevaseks ei saa lugeda — on Dr. Pougat kellegi naisterahva Andria A. tugeva mõju all, keda arst ära ostis 4000 frangi ühekordse maksu ja 500 fr. igakuulise maksu eest tema armukeselt. Üldse on, nagu politsei andmed näitavad, arst peale esimese abielu lahutamise väga kahtlases seltskonnas liikunud ja varastega, avalikkude naisterahvastega ja teiste sarnaste isikutega läbi käinud.

Ameeriklaste arvamised surmanuhtluse kohta.

Suure New-Yorgi vangimaja Sing-Sing direktor, kelle ametis olemise ajal tähendatud vangimajas 75 surmanuhtlust täide saadetud, avaldas hiljuti oma arvamist surmanuhtluse otstarbekohasuse kohta. Tema arvates tuleks surmanuhtlus üldse kaotada, kui tahetakse mõrtsukate arvu Ühisriikides üldse ja eriti New-Yorgis vähendada. „Mina vaatasin varemalt“, seletas direktor, „surmanuhtluse kui kuritegusid ärahoidva abinõu peale, kuid olen nüüd sarnasest vaatest loobuma pidanud. Olen küll arvamisel, et riigivõimul on õigus inimese elu hukata, et selle läbi teiste elu päästa ja üldisele kodanikkude heakäigule kaasa aidata. Kuid just kaitseabinõuna ei ole surmanuhtlus tema peale pandud lootusi suutnud täita. Kaheksa osariiki on Ühisriikides surmanuhtluse oma juures ära kaotanud ja just neis osariikes on tapmist arv protsentuaalselt väiksem, kui mõrtsukatööde arv seal, kus surmanuhtluse printsiip veel püsima on jäänud.“

Palatiini koha sisseseadmine Ungaris.

Praegu töötab Ungari valitsus põhimõttelise tähtsusega seaduseelnõu välja palatiini koha sisseseadmiseks Ungaris. Mõne aja eest esitas valitsus projekti mõlemi saadikute koja ümbermoodustamise

ja korraldamise asjus, mis rahvuskojas käesoleval ajal harutamisel. Nii pea kui see seadus vastu võetud, esitab peaminister seaduseelnõu, mille järele praegune riigivalitseja koht likvideeritaks loetakse ning selle asemel palatiini koht luuakse. Seadusprojektiga on ühtlasi kavatsatud nimetada praegust riigivalitsejat Nikolaus Horthy't esimeseks Ungari palatiiniks, arvesse võttes neid määratu suuri teeneid, mis on praegusel riigivalitsejal Ungari suhtes. Palatiini ei saa ametist vabastada. Palatiini koht vabaneb seadusprojekti järele ainult surmajuhtumisel ehk siis, kui sel kõrgel kohal olev isik vabatahtlikult oma ameti maha paneb. Ühtlasi kavatsetakse luua alalise palatiini asetäitja koht, mis tarvilik selleks juhtumiseks, kui palatiin ootamatult sureb. 1485. a. seaduse põhjal on palatiini esimeseks ja kõige tähtsamaks ülesandeks alaealise kuninga eest valitseda, tema eestkostjaks olla. Kui kuningat olemas ei ole ehk kui kuningas alaealine, kutsub palatiin parlamendi kokku.

Lugu Ameerikast.

Keegi Failsted Ameerika Ühisriikide Wisconsin'i osariigist tahtis naisest lahutada, et uuesti abiellu astuda. Et aga üleliigseid kulusid mitte teha ja lahutamise protseduuri võimalikult kiirustada, tuli mees veidi omapärase väljapääsetee mõttele. Kellegi hauakaevaja abil muretses mees omale ühe surnukeha, aetas viimase oma voodi ning pani maja põlema. Mehe naine kutsuti telegraafi teel suvituskohast, kus tema parajasti viibis, kohale, ning tundis õnnetusepaigal järelejäänud jäänustes oma mehe. Kinnitusselts maksis naisele kinnitussummad välja niihästi hoone kui ka mehe elu eest, ning noor lesk astus varsti peale juhtumise jällegi abiellu. Kõik näis korras olevat, kuid kinnitusselts ei olnud asjaga päri ning tekkis kahtlus, et kõik nii ei ole, nagu pealtvaadates näib. Ja tõesti läkski kinnitusseltsil mõne aja pärast korda kindlaks teha, et põlenud mees elus on ja ühes oma endise masinakirjutajaga Kalifornias viibib. Varsti arreteeriti kuritegija politsei võimude poolt, kes terve loo selgitasid. Endine naine lasi ennast ka formaalselt mehest lahutada ning abiellus teise mehega teist korda.

Küsimused ja kostmised.

Nr. 1040. N. N. alevisekretäär. Küsimus. Alevis on alevivolikogu poolt maksuma pandud ja „Rügi Teatajas“ välja kuulutatud sundmäärus, mille järel alevi piirkonnas jalgteedel sõitmine ja tänava kraavides karja söötmine keelatud on R. N. S. § 29 ähvardusel.

Kes peab selle sundmääruse täitmise järele valvama ja eksijate vastu süüdistust algatama, kas politsei või omavalitsus oma ametkonnaga. Kes esineb sarnastel kordadel kohtus süüdistajana. Kas üldse on politsei (eriti aga raiooniülemad) kohustatud valvama omavalitsuse kohalikkude sundmääruste täitmise järele ja

kas tema kohus on süüdistusi ise algatada.

Vastus: Alevite sundmääruste järelvalve sünnib aleviseaduse § 67. ettenähtud korras, see tähendab, et järelvalve ja vastutusele võtmine on politsei peale pandud, kuid alevivalitsusel on õigus ka omalt poolt tähendatud otstarbeks erilisi ametnikke määrata. Mis puutub sellesse, kas ka raiooni ülematel on õigus vastutusele võtta sundmääruste rikkumiste eest, siis seda õigust raiooniülematel ei ole; nemad seavad protokolle kokku ning vastutusele võtmise õigus on jaoskonna ülemal ja politsei ülemal.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

- V a l d m a n n,** Gustav Jüri p., v. a. Pajusi vallaval. (32392)
- A r r a s,** Alviine Jüri t., v. a. Erastvere vallaval. 6. 12. 19 a. nr. 361. (32393)
- P i h l o,** August Johani p., v. a. Vaabina vallaval. 16. 1. 23 a. nr. 13. (32395)
- K e n d e r,** Johan Andrese p., v. a. Uue-Antsla vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 171. (32397)
- L i n t n e r,** Adele Gustavi t. (32399)
- V i n k e l,** Anna Jaani t., v. a. Raudteede pol. ülemalt 18. 11. 19 a. nr. 921. (32400)
- H a u s b e r g** (Hansberg), Martha, v. a. Viljandi linna pol. j. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 1324. (32415)
- D a n i e l,** Aliide Reinu t., v. a. Vana-Antsla vallaval. 28. 4. 22 a. nr. 1890. (32416)
- T a m m,** Johan Ado p., v. a. Vana-Antsla vallaval. 16. 1. 25 a. nr. 347. (32416)
- K i r i l o v,** Siimon Karli p., v. a. Vana-Antsla vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 521. (32417)
- R o i l s o n,** Liisi Mardi t., v. a. Uue-Vändra vallaval. 27. 9. 20 a. nr. 830. (32432)

- M a t t o,** Jaan Mihkli p., v. a. Raudteede pol. ülemalt 12. 12. 19 a. nr. 137. (32433)
- K u i k,** Ann Tooma t., v. a. Uue-Kariste vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 357. (32434)
- T a l l i k a s,** Amanda Jakobi t., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 18. 12. 19 a. nr. 3270. (32435)
- L i i d e m a n n,** Mihkel Jaani p., v. a. Taali vallaval. 5. 4. 21 a. nr. 40. (32436)
- L i i d e m a n n,** Artur Mihkli p., v. a. Taali vallaval. 17. 10. 22 a. nr. 104. (32437)
- P a l k,** Johan Hansu p., v. a. Urvaste vallaval. 5. 12. 19 a. nr. 21. (32438)
- G r u f t,** August Hendriku p., v. a. Kilingi-Nõmme alevival. 12. 4. 20 a. (32439)
- L a a s,** Jaan Jaani p., v. a. Polli vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 293. (32442)
- T a m m a r,** Isak Joosepi p., v. a. Vohnja vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 476. (32444)
- O j a,** Mari Kusta t., v. a. Erastvere vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 196. (32445)
- S n e i d e r,** Aleksander Aleksandri p., v. a. Karksi vallaval. 23. 9. 19 a. nr. 691. (32446)
- V a h e r,** Johannes Mihkli p., v. a. Orajõe vallaval. 6. 6. 25 a. nr. 107. (32447)
- K ü n n a p a s,** Kristiine Tooma t., v. a. Taali vallaval. 20. 6. 20 a. nr. 225. (32448)

- Puumees, Vilhelm Tõnu p. (32450)
 Ekberg, Karl Anna p., v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. 3. 1. 20 a. nr. 4382. (32462)
 Popp, Johanna Mihkli t., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. 1922 a. (32463)
 Popp, Johannes Augusti p. (32465)
 Prii, Alma Nikolai t., v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. (32465)
 Mägi, Aleksander Rudolfi p., v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 1919 a. nr. 3860. (32466)
 Pärn, Mart Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. 1921 a. nr. 640. (32467)
 Toomann, Minna Otto t., v. a. Tallinna linna pol. 4 jsk. 1920 a. nr. 14977. (32468)
 Vaht, Johannes Jaani p., v. a. Raudteede pol. ülemalt 18. 2. 19 a. nr. 856. (32469)
 Voldt, Jaan Karli p., v. a. Saue vallaval. 1919 a. (32470)
 Kaasik, Johannes Marie p., v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. nr. 10888. (32471)
 Kartus, Aliide Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. (32472)
 Linroos, Jüri Jüri p., v. a. Riisipere vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 459. (32473)
 Linroos, Leena, v. a. Riisipere vallaval. 23. 3. 21 a. nr. 26. (32474)
 Meitus, Aleksander Hendriku p. (32475)
 Kristal, Juuli Helene t. (32476)
 Kristal, Elisabeth Helene t. (32477)
 Altorf, Aliide Ado t., v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 1919 a. nr. 273. (32480)
 Semmel, Eduard Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. 9. 4. 23 a. nr. 731. (32481)
 Zimmermann, Karl Karli p., v. a. Kopli pol. abijsk. 1923 a. nr. 494/61126. (32482)
 Loomus, Anna Mihkli t., v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. 1922 a. nr. 751. (32483)
 Sõerd, Rudolf Juhani p., v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. 1919 a. nr. 14819. (32485)
 Annuk, Johannes Gustavi p., v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 8. 8. 21 a. nr. 14286. (32486)
 Rosenbush, Johannes Priidiku p., v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. (32487)
 Visso, Agnes Peetri t., v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. 16. 12. 19 a. nr. 4327. (32489)
 Lillemann, Marie Joosepi t., v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. 1923 a. nr. 22605. (32490)
 Peet, Aleksander Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. 18. 5. 23 a. nr. 640. (32491)
 Assentak, Juhan Jaani p., v. a. Tudulinna vallaval. (32492)
 Tepper, Liina Jüri t., v. a. Seli vallaval. 14. 6. 21 a. nr. 1207. (32493)
 Soosaar, Johan Hendriku p., v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 29. 2. 24 a. nr. 1737. (32494)
 Solovjev, Sergei Ivani p., v. a. Tallinna linna pol. ülemalt 1920 a. nr. 2442. (32495)
 Piibor, Joosep Hindreku p., v. a. Raudteede pol. ülemalt 10. 12. 24 a. nr. 180/12256. (32496)
 Tomson, Anette Karli t., v. a. Tallinna linna pol. 2 jsk. (32497)
 Bataschkova, Maria Konstantini t., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. 1923 a. nr. 1718. (32498)
 Regor, Jaan Peetri p., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. 1921 a. (32501)
 Pailopson, Mart Johani p., v. a. Tarvastu vallaval. 22. 9. 23 a. nr. 120. (32501)
 Tellsaar, Marie Tõnise t., v. a. Suure-Kõpu vallaval. (32501)
 Hammer, Johanna Villemit, v. a. Suure-Kõpu vallaval. 1919 a. (32501)
 Osi, Herman Johani p., v. a. Tarvastu vallaval. 2. 1. 22 a. nr. 1692. (32501)
 Reilson, Johan Johani p., v. a. Tarvastu vallaval. 5. 1. 21 a. nr. 544. (32501)
 Suurkask, Anton Antoni p., v. a. Kabela vallaval. 1919 a. (32501)
 Riisenberg, Tõnis Tõnise p., v. a. Puiatu vallaval. 23. 5. 23 a. nr. 21. (32502)
 Reesel, Olga Märdi t., v. a. Kaarli vallaval. 1920 a. (32502)
 Särev, Johan Ado p., v. a. Heimthali vallaval. 5. 2. 20 a. nr. 274. (32502)
 Reier, Jaan Hansu p., v. a. Uue-Võidu vallaval. (32502)
 Moks, Jaan Mardi p., v. a. Tarvastu vallaval. 11. 2. 21 a. nr. 1574. (32502)
 Laiverik, Villem Jaani p., v. a. Riidaja vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 78. (32502)
 Rein, Katharina Pärtli t., v. a. Naroova vallaval. (32502)
 Kulpson, Ella Jaagu t., v. a. Tarvastu vallaval. 14. 1. 20 a. nr. 881. (32502)

- Missik, Hans Hansu p. v. a. Tarvastu vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 36. (32502)
- Steinbach, Marie Mihkli t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. (32502)
- Kabrei, Eduard Jakobi p., v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. 28. 9. 21 a. nr. 9691. (32651)
- Tee, Karl Gustavi p., v. a. Kõrgesaare vallaval. (32652)
- Linn, Vanda Mihkli t., v. a. Häädemeeste vallaval. (32653)
- Kaufmann, Rudolf Hansu p., v. a. Tallinna linna pol. 2 jsk. nr. 664. (32654)
- Järlet, Rudolf Peetri p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. 1920 a. (32655)
- Arakas, Johannes Annuse p., v. a. Penningi vallaval. 12. 5. 22 a. nr. 1595. (32656)
- Pohla, Karl Mihkli p., v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. 18. 10. 20 a. nr. 8148. (32657)
- Johanson, Bernhard Peetri p., v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. 1920 a. nr. 7097. (32660)
- Bombas, Aleksander Hansu p., v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. 10. 1. 25 a. (32661)
- Mannert, Jaan Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. nr. 2104. (32662)
- Popov, Jefim Kusma p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. 15. 4. 20 a. nr. 12454. (32663)
- Normann, Elviine Hansu t., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. (32664)
- Prunt, Jakob Hansu p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. 1919 a. (32665)
- Tuuse, Vilhelmine Otto t., v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. 21. 5. 21 a. nr. 12896. (32667)

Tunnustatakse maksvaks järgmised ülesleitud tunnistused:

- Simmel, Johannes Mihkli p., isikutunnistus v. a. Kehtna vallaval. 13. 7. 23 a. nr. 92017/112, ja sõjav. tunnistus, v. a. Inseneri pataljoni ülemalt 23. 12. 20 a. nr. 10092. (21627)
- Kermann, Johannes Johani p., isikutunnistus, v. a. Juuru vallaval. 20. 1. 25 a. nr. 17. (21729)
- Akerberg, Peeter Hansu p., laskeriista luba, v. a. Pärnu maak. polisei ülemalt 2. 7. 24 a. nr. (32143)

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised tunnistused:

- Richter, August Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. kindluse raskesuurtükiväe div. ülemalt 7. 4. 20 a. nr. 687. Hobusepass, v. a. Uulu vallaval. 5. 1. 21 a. nr. 382.
- Kruus, Anton, hobusepass, v. a. Martna vallaval. 24. 9. 22 a. nr. 750.
- Kruus, Anton, hobusepass, v. a. Lähtru vallaval. 12. 1. 21 a. nr. 97.
- Kalmann, Johannes Tõnu p., laskeriista luba, v. a. Viru maak. pol. ülemalt 10. 12. 24 a. nr. 5813.
- Agafonov, Emeljan Ivani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sõjaväe toitlusladu ülemalt 28. 4. 23 a. nr. 1297.
- Pärna, Paul Andrese p., laskeriista luba, v. a. Pärnu maak. pol. ülemalt 28. 12. 24 a. nr. 748 — ühe aasta peale.
- Nahkur, Johannes, sõjav. vab. tunnistus nr. 1120.
- Seks, Eduard, hobusepass nr. 123.
- Tobi, Johannes, sõjav. vab. tunnistus nr. 6939.
- Karusemaa, August, sõjav. vab. tunnistus nr. 7403.
- Lillepott, Voldemar Juhani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Käsisõjariistade osakonna ülemalt nr. 1750.
- Viot, Arnold Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 12. 6. 23 a. nr. 7691.
- Lorents, Aleksander Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. 9. 24 a. nr. 5923, ja hobusepass.
- Liiv, Joosep Ado p., sõjav. vab. tunnistus nr. 13957.
- Nõulik, Eugen Jüri p., välispass, v. a. politsei peavalitsuse passitoimkonna poolt 19. 4. 24 a. nr. 1341.
- Koppel, August Tooma p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 5. jalaväe polgu ülemalt 23. 9. 21 a. nr. 17263.
- Allik, Aleksander Andruse p., laskeriista luba, v. a. Saaremaak. pol. ülemalt 15. 3. 24 a. nr. 152/1016.
- Schatski, Ivan Egori p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. jalaväe polgu ülemalt 1. 9. 22 a. nr. 3068.
- Ausing, Paul Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 6. jalaväe polgu ülemalt 31. 8. 22 a. nr. 9484.
- Bolovnik, Grigori, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Petseri maak. rahvaväe ülemalt nr. 7401.

- Lenin, Andrei Leonidi p., hobusepass, v. a. 26. 2. 21 a. nr. 1240.
- Pe bustov, Heinrich Voldemar Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 4. jalaväe polgu ülemalt 25. 2. 21 a. nr. 2803.
- Palibin, Anatoli Sergei p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. 1. 22 a. nr. 916.
- Saharov, Aleksander Feodori p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. 9. 24 a. nr. 2086.
- Passau, Herbert Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. diviisi staabi ülemalt 3. 11. 24 a.
- Tamm, Jaan Jakobi p., hobusepass, v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1921 a. nr. 87, — Joosep Jakobi p., Tamm'e nimele.
- Kasak, Jaan Kasperi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Valga maak. rahvaväe ülemalt.
- Mooses, Märt Matsi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Viljandi maak. rahvaväe ülemalt 1918 a. nr. 14.
- Vänter, Robert Vidriku p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. diviisi ülemalt.
- Pross, August Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Lääne maak. rahvaväe kom. 11. 11. 20 a. nr. 8149.
- Bogdanov, Ivan, Nanseni pass, v. a. Politsei peaval. nr. 11786/23865.
- Noorberg, Johannes Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. jalaväe rügemendi ülemalt 15. 9. 20 a. nr. 13811. (21623)
- Düüna, Jaan Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Rakvere linna komandandi poolt 31. 3. 20 a. nr. 18. (22089)
- Väljamats, Rudolf Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 10. rügemendi ülemalt 31. 4. 23 a. nr. 3326. (21631)
- Lillepõld, Nikolai Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt 2. 8. 24 a. nr. 8277. (21639)
- Birkfeldt, Johan Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt 5. 11. 20 a. nr. 27889. (21630)
- Arhipov, Adolf Mardi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ja K. L. ülemalt 27. 4. 20 a. nr. 2643. (21810)
- Jalakas, Gustav, hobusepass. (25021)
- Tamm, Aleksander, reservtunnistus nr. 1735. (25021)
- Tõnison, sõjav. vab. tunnistus nr. 3436. (25021)
- Aru, August, hobusepass. (25020)
- Vilde, Elmar, laskeriista luba nr.
- Vorobjev, Pavel Ivani p., Nõukogude Vene pass, v. a. 2. 4. 24 a. nr. 803, ühes peatusloaga, v. a. Viru maak. pol. ülemalt 27. 10. 24 a. nr. 4710. (26787)
- Mitrovsky, Sascha Kustase p., Nanseni pass nr. 3009/3489, ühes elamisloaga nr. 542, v. a. Lääne maak. pol. ülemalt maksvusega kuni 5. 7. 25 a. (28240)
- Ong, Johannes Mihkli p., Eesti Panga Rakvere osakonna kviitung 31. 3. 24 a. nr. 3212/8773 — 10.000 marga peale. (28649)
- Veelmann, Arnold Vaabo p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. diviisi staabi ülemalt 30. 11. 23 a. nr. 2872. (31969)
- Paas, Joosep Juhani p., hobusepass, v. a. Palmse vallaval. 4. 12. 20 a. nr. 204. (31970)
- Bender, Andres Kristjani p., laskeriista luba, v. a. Viru maak. pol. ülemalt 7. 3. 25 a. nr. 1690/22. (31976)
- Nurm, Johan Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sakala partisaanide üksiku pataljoni ülemalt 6. 11. 22 a. nr. 213/7520. (29097)
- Pool, August Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sõjavägede staabi komandandilt 16. 4. 20 a. nr. 2409. (29099)
- Koovit, Jaan Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sakala partis. polgu ülemalt 14. 4. 20 a. nr. 544/5217. (29099)
- Juurik, Julius Joosepi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 4. jalaväe polgust 15. 4. 20 a. nr. 6427. (29269)
- Tulk, Jaan Priido p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Saare maak. rahvaväe ülemalt 3. 11. 20 a. nr. 993. (29443)
- Kumm, Mihail Aleksei p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Saare maak. rahvaväe ülemalt 18. 1. 25 a. nr. 27. (29445)
- Hofer, Friedrich Johannese p., hobusepass, v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt 22. 2. 23 a. nr. 13/7213. (29568)
- Pälling, Oskar Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sv. ringkonna staabi ülemalt 1. 12. 23 a. nr. 2444. (29573)
- Vendelin, Mart Matsi p., hobusepass, v. a. Vastemõisa vallaval. 11. 2. 21 a. nr. 530. (29574)
- Tomingas, Tõnis Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Pärnu maak. rahvaväe ja K. L. ülemalt 22. 12. 20 a. nr. 14925.

- Vänto, Anton Madise p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Lääne maak. rahvaväe ülemalt 29. 10. 20 a. nr. 9104. (30224)
- Poltov, Mihkel Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Lääne maak. rahvaväe ülemalt 29. 10. 20 a. nr. 9026. (30229)
- Parek, Madis Kustase p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. jalaväe polgu ülemalt 15. 4. 20 a. nr. 6144. (30230)
- Grünberg, Voldemar Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 5. jalaväe rügemendi ülemalt 20. 8. 21 a. nr. 14547. (30837)
- Helmann, Aleksander Andrese p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Merejõudude staabi tehnika jsk. 20. 3. 23 a. nr. 3/1897. (30842)
- Kass, August Ado p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sakala partisaanide pataljoni ülemalt 21. 4. 22 a. nr. 25/2950. (30849)
- Salström, Eduard Jaani p., laskeriista kandmise luba, v. a. Harju maak. pol. ülemalt nr. 1281. (31292)
- Pajusson, Martin Mardi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 1508. (31294)
- Eisemann, Johannes Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Kindluse suurüksiväe 1. grupi ülemalt 24. 1. 21 a. nr. 421. (31308)
- Gengelbach, Valter Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt 14. 12. 23 a. nr. 14949. (31451)
- Lass, August Taaveti p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 7. jalaväe polgu ülemalt 14. 4. 20 a. nr. 5313. (31460)
- Jürgenson, Jaan Jaani p., laskeriista luba, v. a. Tartu maak. pol. ülemalt 14. 4. 23 a. nr. 764/4030. (31482)
- Lais, Madis Jüri p., laskeriista luba, v. a. Tartu maak. pol. ülemalt 20. 8. 24 a. nr. 1954/9228. (31684)
- Kinep, Johannes Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Autode tanki div. ülemalt 30. 11. 23 a. nr. 655. (31497)
- Verev, Julius Peetri p., laskeriista luba, v. a. Tartu maak. pol. ülemalt 3. 1. 24 a. nr. 14/14971. (31684)
- Särg (Serg), Samuel Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sakala partisaanide pat. ülemalt 30. 11. 23 a. nr. 198/6601. (31685)
- Kittus, August Hansu p., rahvaväest vab. tunnistus, v. a. Ratsarügemendi ülemalt 30. 4. 23 a. nr. 4474. (31688)
- Sild, Ado Jaagu p., laskeriista luba ühe revolvri kandmiseks, v. a. Tartu maak. pol. ülemalt 27. 11. 22 a. nr. 3076/13850. (31698)
- Audova, Leonhard Johani p., rahvaväest vab. tunnistus, v. a. 3. jalaväe polgu ülemalt 14. 9. 20 a. nr. 14249. (32061)
- Paulmeister, Jaan, ametivolitus, v. a. Adavere metsaülemale, v. a. metsade peavalitsusest 5. 8. 22 a. nr. 23831. (32106)
- Koovit, Anton Antoni p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Kuperjanovi partisaanide polgust 20. 5. 20 a. nr. 628. (32107)
- Tamm, Johan Ado p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Võru maak. rahvaväe ja Kaitse Liidu ülemalt 28. 10. 20 a. nr. 12360. (32110)
- Pärna, Jaan, hobusepass, v. a. Alliku vallaval. 26. 9. 22 a. nr. 873. (32119)
- Pöder, Reinhold Märdi p., laskeriista hoidmise ja kandmise luba, v. a. Võru maak. pol. ülem. 5. 5. 24 a. nr. 151/1540. (32123)
- Griin, Nikolai Karli p., ametitunnistus, v. a. Piirivalve valitsusest 4. 7. 23 a. nr. 3227/260. (32137)
- Schönberg, Eduard, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Viljandi maak. rahvaväe ülemalt 19. 11. 20 a. nr. 14140. (32140)
- Rosmann, Aksel Augusti p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ja K. L. ülemalt 23. 8. 22 a. nr. 11022. (32305)
- Serebrjakova, Lidia Vladimiri t., Muuseumi Ühingu loterii pilet nr. 68575. (32307)
- Kohlberg, Gustav Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 10. jalaväe rügemendi ülemalt 10. 5. 24 a. (32314)
- Berg, Mihail Kusma p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. jalaväe polgu rügemendist. (32316)
- Palderment, Jaan, hobusepass, v. a. 16.10. 21 a. nr. 393. (32341)
- Palm, August Villemi p., ametitunnistus, v. a. Piirivalve valitsuse ülemalt 1923. a. nr. 5765/6883. (32374)
- Pillmann, Aleksander Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 6. jalaväe rügemendi ülemalt 1. 10. 23 a. nr. 10995. (32375)
- Länts, Aleksander, hobusepass, v. a. Sõmeru vallaval. 17. 12. 20 a. nr. 431. (32394)

- Looper, Hans Leena p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Pärnu maak. rahvaväe ja K. L. ülemalt 31. 1. 21 a. nr. 1688. (32396)
- Polovnikov, Feodor Ivani p., Nansenipass nr. 9316/17567. (32400)
- Kabral, August Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 6. jalaväe polgu ülemalt 21. 5. 20 a. nr. 15730. (32441)
- Keng, Jaan Jüri p., hobusepass, v. a. Viljandi vallaval. 28. 12. 20 a. nr. 73. — Andres Kehkla nimele. (32443)
- Veisbach, Madis Mardi p., hobusepass. (32449)
- Popp, Johannes Augusti p., sõjav. vab. tunnistus ja laskeriista luba. (32464)
- Vah, Johannes Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Lääne maak. rahvaväe kom. 20. 10. 20 a. nr. 8053. (32469)
- Rosenbusch, Johannes Priidiku p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe kom. (32487)
- Suharov, Jaan Jüri p., laskeriista luba, v. a. Harju maak. pol. walits. 19. 12. 24 a. nr. 2597, maksev ühe aasta peale. (32488)
- Johanson, Bernhard Peetri p., sõjav. vab. tunnistus. (32660)
- Soosaar, Johan Hendriku p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. m/r. „Lennuki“ komandöörilt 1920 a. nr. 1410. (32494)
- Regor (Grigori), Jaan Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Viljandi maak. rahvaväe registreerimise büroo ülema poolt 29. 1. 20 a. nr. 880/273. (32501)
- Tsarev, Aleksei Mihaili p., Nansenipass, v. a. politsei peavalitsusest 17. 6. 24 a. nr. 8989/16987. (32501)
- Mikk, Johan Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. piiriküti pat. ülemalt 22. 9. 20 a. nr. 6279. (32501)
- Riisenberg, Tõnis Tõnise p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sakala partisaanide polgu ülem. 16. 9. 20 a. nr. 1213/15032. (32502)
- Jürjev, Johannes Johani p., laskeriista luba, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 1923 a. nr. 12. (32658)

KUULUTUS.

Viru Maakonna politsei Jõhvi jaoskonna ülem annab teada, et 29. juunil 1925. a. kell 10 hommikul müüakse Voka vallas Konju külas koha pealt äravedamiseks **enampakkumise teel** Marie ja Joh. Treimann'ite päält olev varandus, mis koosneb ühest õlg-katusega, 6×2½ sülla suurusest, palkidest **elumajast**, hinnatud 10 000 marga peale, kohturahvi siisenõudmiseks. Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval 29. juunil 1925. a. **Pakkumine** algab hinnatud summast.

Jõhvis, 25. mail 1925. a. Nr. 4655².

Jaoskonna ülem: H. Raukas.

„Juhis Politseiametnikkudele“

on müügil **alandatud hinnaga à 200 marka**. Siseministeriumi kesk- ja alluvate asutuste ametnikkudele **20% hinnaalandusega**.

Saadaval „E. Politseilehe“ talituses, Toompea lossis.

Soovi peale saadetakse ka postiga, kusjuures raamatu hinnale tuleb lisaks arvata 25 mk. saatekulu.